

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitataten uit de NBG51.¹

zondag 1 mei **Psalm 104:16-17a**

'Zij zijn vol, de bomen van Jahweh, de ceders van de Libanon die Hij geplant heeft, waar de vogels nestelen ...' [proeveCV/AED]

Wie geheel Psalm 104 leest en de beelden ziet die schitterende tekst oproept, zal zich in de paradijselijke schepping wanen zoals God oorspronkelijk gemaakt en bedoeld heeft. Dat de mensheid, met de rug naar God toegekeerd, alles grondig verpest, verklaart waarom de laatste woorden luiden (v.35): *"De doelmissers zullen van de aarde verdwijnen en wetelozen zullen er niet meer zijn"* [proeveCV] Maar voor het zover is, moet er nog heel veel gebeuren. Zullen wij samen met de hemelingen daarvan een glimp mogen opvangen? Leuk om erover te dromen, maar voor je het weet, ben je bezig met "christelijke science fiction". Laten wij ons echter in het hier en nu en in alle nuchtere werkelijkheidszin ons verheugen over de belofte die de Christus ons via Paulus heeft gegeven!

maandag 2 mei **Mattheüs 18:2-3**

'2 Hij riep een kind bij zich, zette het in hun midden neer 3 en zei: 'Ik verzeker jullie: als je niet verandert en wordt als een kind, dan zul je het koninkrijk van de hemel zeker niet binnengaan.' [NBV]

Ik heb wel eens mensen horen zeggen: "ik geloof als een kind". Voor zover ik weet, vind je de zin geloven als een kind niet letterlijk terug in de bijbel, maar het is ongetwijfeld ontleend aan Schriftplaatsen als Matth.18:3 en Marc.10:14. Mijn indruk is dan vaak dat degenen die dit zeggen, vasthouden aan wat altijd geleerd is en geen moeite doen om uit te zoeken wat waarheid is en hoe de dingen écht zijn. Men is niet bereid om veranderd te worden in de vernieuwing van het denken.^{Rom.12:2} Maar is dat geloven als een kind? NEE, zeker niet! Maar wat kunnen wij als ouderen leren van de eigenschappen van een kind? Morgen verder.

dinsdag 3 mei **Handelingen 17:11**

'De Joden in Berea waren meer welwillend dan die in Tessalonica, want ze luisterden vol belangstelling naar de verkondiging van het evangelie en bestudeerden dagelijks de Schriften om te zien of het inderdaad waar was wat er werd gezegd.' [NBV]

Er zijn er vast meer te noemen, maar hieronder een aantal eigenschappen die over het algemeen van toepassing zijn op kinderen:

-Een kind is ontvankelijk.

Een kind staat open voor nieuwe dingen. Een kind leert graag en is toegankelijk voor waarheid.

-Een kind is nieuwsgierig.

Kinderen willen weten hoe het zit en vragen het waarom van de dingen. Kinderen willen weten waarom de dingen zijn, zoals ze zijn.

-Een kind gelooft zijn vader op zijn woord.

Zo zouden wij ook onze Vader op Zijn woord geloven. Een volwassene kan tegenwerpingen verzinnen op wat Gods woord leert. Tradities, opvoeding, filosofie, theologie, enz. verhinderen een mens te geloven op wat de Schrift leert.^{Joh.5:39}

-Een kind wordt hierdoor niet gehinderd, maar gelooft gewoon wat zijn vader zegt.

Gelooft u de Vader op Zijn woord?

woensdag 4 mei **Filippenzen 4:6-7**

'6 Wees over niets bezorgd, maar vraag God wat u nodig hebt en dank hem in al uw gebeden.7 Dan zal de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, uw hart en gedachten in Christus Jezus bewaren.' [NBV]

¹ Andere vertalingen:

NCV = Nederlandse Concordante Vertaling (Bron: <http://ncv.ebenhaezer.nl/> - © 2014 - NCV)

GES = Geschriften (Bron: <http://geschriften.nl/> - © 2017)

HSV = Herziene Statenvertaling (© 2010/2016 Stichting HSV)

-Kinderen leven in het heden, in het nu.

Ze maken zich geen zorgen over de dag van morgen. Ze vertrouwen er blindelings op dat hun vader voor hen zorgt.

-Kinderen spreken de waarheid.

Volwassenen draaien er nog wel eens omheen.^{Rom.1:18} De waarheid is immers hard... Zo ook met het woord van God. Een kind denkt zo niet, het spreekt gewoon wat het denkt en vindt.

Vertrouwt u God voor de dag van morgen ^{Matth.6:25} en spreekt u met een onbevangen hart de waarheid uit het woord van God?

donderdag 5 mei **Jesaja 46:10**

'Die in het begin al het einde aankondigde en lang tevoren wat nog gebeuren moest. Die zegt: 'Wat ik besluit, wordt van kracht, en alles wat ik wil, breng ik ten uitvoer.' ^[NBV]

God heeft de tijden in Zijn hand.^{Ps.31:16} Hij is God, omdat Hij verleden, heden en toekomst kent. Een mens maakt plannen waarvan vaak niets terecht komt, maar Gods plannen en beslissingen staan vast en zijn onveranderlijk.^{Spr.19:21; 21:30; Hebr.6:17} Hij belooft ons dat alles in ons leven meewerkt ten goede.^{Rom.8:28} Hoe en waarom, dat zien we nu nog niet, maar we mogen weten dat bij Hem alles in goede handen is. De Schepper van hemel en aarde zegt ons dat Hij naar Zijn rijkdom al onze behoeften zal vervullen in Christus Jezus.^{Fil.4:19} God is goed en Hij zal alles doen wat Hij verlangt! Ons leven en deze hele schepping is in goede handen, Zijn handen. Daarvan spreekt Hij tot ons in Zijn Woord.

vrijdag 6 mei **Efeziërs 3:8**

'Mij, de allerminste van alle heiligen, is de genade geschonken om de heidenen de ondoorgrondelijke rijkdom van Christus te verkondigen,...' ^[NBV]

De brieven van Paulus lopen over van genade. Wanneer we het leven van Paulus als apostel bezien, zouden we niet snel jaloers zijn. Het had hem heel wat gekost om die weg te gaan ^{2Cor.11:23-33} en naar de mens gesproken niets opgeleverd. Dan zal God hem nodig hebben gehad, zou je wellicht kunnen denken. Maar dat is een menselijke gedachte, gebaseerd op de hoogmoed van de mens. Het is zelfs de titel van een theologisch boek: 'God heeft mensen nodig'. Maar God is soeverein en heeft geen mensen nodig.^{Hand.17:24,25} Wanneer Hij ons gebruikt, is dat genade. Paulus wist dit!

zaterdag 7 mei **Filippenzen 1:29**

'Aan u is de genade geschonken niet alleen in Christus te geloven, maar ook omwille van hem te lijden.' ^[NBV]

Degenen die uit die genade leven, weten dat alles wat ons overkomt, past in Zijn plan. Het werkt mee ten goede.^{Rom.8:28} Niets is voor niets. Wanneer wij op Hem vertrouwen, vult Hij ons leven en geeft het zin en inhoud. Dan kunnen we Hem in goede en slechte omstandigheden, in alles danken, want Hij is erbij en Hij zorgt dat niets voor niets is.

zondag 8 mei **Romeinen 2:14-15**

'14 Wanneer namelijk heidenen, die de wet niet hebben, de wet van nature naleven, dan zijn ze zichzelf tot wet, ook al hebben ze hem niet.15 Ze bewijzen door hun daden dat wat de wet eist in hun hart geschreven staat; en hun geweten bevestigt dit, omdat ze zichzelf met hun gedachten beschuldigen of vrijpleiten.' ^[NBV]

Paulus zegt dat de natiën een geweten hebben en zij daardoor zichzelf tot wet zijn. Dat wil zeggen: met het geweten kunnen zij morele keuzes maken. Het woord dat in Rom.2:15 vertaald is met geweten is het Griekse *suneideseos*. Dit woord is opgebouwd uit twee woorden: samen-weten. Het geweten is een samen-weten, of mede-weten met de Schepper. Elk mens heeft geweten van God. Dat geweten kan verontreinigd worden ^{Tit.1:15} en zelfs dicht gebrand,^{1Tim.4:2} maar van nature heeft de mens weet van God.

maandag 9 mei **1 Timotheüs 1:1**

'Paulus, afgezant van Christus Jezus, in overeenstemming met de bepaling van God, onze Redder, en van de Heer Jezus Christus, onze Hoop, [...]' ^[NCV]

Paulus spreekt hier namens Christus Jezus als apostel (afgezant), als gevolmachtigde. Hij is Zijn afgezant volgens de bepaling van God, onze Redder, én van de Heer Jezus Christus:

onze Hoop! De combinatie van 'redding' en 'hoop' is vaker bij Paulus te vinden, bijvoorbeeld in Rom. 8:24, of 1Thess. 5:8,9 (hoop van redding). Hoop is niet onzeker, zoals zo dikwijls bij mensen. Dan is het de vraag, of wat je hoopt, ook werkelijkheid zal worden. Maar de Schrift gebruikt 'hoop' vaak als: zekere verwachting! Christus *is onze hoop, de Redder* Die God gaf. Niet de dood had het laatste woord, maar Hij leeft en ook wij mensen zullen samen met Hem leven, gered worden, namelijk uitsluitend door *Zijn* werk, door Zijn genade. Onze hoop/zekere verwachting is: redding, door Zijn geloof en opstanding. Daarom: Christus, Hij is onze Hoop!

dinsdag 10 mei **1 Corinthiërs 15:19,20**

'Indien wij alleen hopen op Christus, zijn wij de erbarmelijkste van alle mensen. 20 Maar nú, Christus is opgewekt uit de doden, Eersteling van die ter ruste gelegd zijn.' [proeve NCV]

Herkent u dat, mensen die eigenlijk nauwelijks nog hoop in de wereld, het leven hebben? In dit hoofdstuk spreekt Paulus gelovigen aan, die misschien wel voor *dít* leven hun hoop vestig(d)en op Christus, maar Paulus zegt, dat ook zulke hoop heel erbarmelijk is. Hij zet namelijk een veel betere hoop centraal, een zekere verwachting. Paulus haalt Christus aan. Zijn opwekking, opstanding en levend making zijn de *garantie* voor werkelijk *leven*. Al de Zijnen zullen op één moment opstanding, leven ontvangen en veel later zo ook alle mensen. Ieder zal delen in een heerlijke levend making, door Hem bewerkt, maar in zijn eigen rangorde (waar per rangorde veel tijd tussen kan zitten)^{zie vers 23-28}. En God zal zijn: alles in allen! Nu echter ontvangen al (spoedig?!) alle leden van het Lichaam van Christus als eerste dit leven!^{1Thess.4:13-18} Deze heerlijke waarheden zou ook *allen nu al* zoveel hoop kunnen geven; hoeveel te meer dan ons: opstandingsleven is onze volkomen zekere verwachting. Die hoop geeft kracht, ook vandaag.

woensdag 11 mei **Romeinen 8:24,25**

'Want in (die) hoop zijn wij gered. Hoop nu die gezien wordt is geen hoop, want wat iemand ziet, waarom hoopt hij het ook? 25 Indien wij echter hopen op wat wij niet zien, door volharding wachten wij er op.' [proeve NCV]

Hoe graag vertrouwen mensen niet op alles wat je met je ogen kunt zien. Dit is lang niet altijd verstandig, aangezien men met technieken heel veel kan manipuleren. Dan zie je bijvoorbeeld beelden, die helemaal niet zo zijn (gebeurd). Ook kan je zó worden afgeleid, dat je dat wat er wél is, totaal over het hoofd ziet! Illusionisten zijn daar meesters in... Maar wij hopen niet op het zichtbare! In deze tijd van genade zouden wij, zonder dat wij dit nu zien, volhardend het zoonschap verwachten, de vrijkoping van ons lichaam (vers 23)! Het zoonschap, vrijkoping van ons lichaam, dat is onderdeel van Zijn redding, zónder dat wij dat kunnen zien! In Hem hebben wij de vrijkoping door Zijn bloed. En Hij is volkomen betrouwbaar, want God is geen man dat Hij liegt.^{Num.23:19}

donderdag 12 mei **Efeziërs 2:12**

'(11 Herinner je daarom, ...) dat jullie in die periode los van Christus waren, vervreemd van het burgerschap van Israël en gasten van de verbonden van de belofte, geen verwachting hebbend en zonder God in de wereld.' [NCV]

Wie los is van Christus, heeft ten diepste geen hoop, geen verwachting! Immers de dood heerst en je kunt je hooguit verheugen in tijdelijke fijne momenten of gebeurtenissen in dit kortstondige leven. Rom. 8 getuigt dan ook, dat heel de schepping samen zucht en weeën heeft. Daartegenover schreef Paulus in Rom. 5:2, dat wij roemen "in hoop op de heerlijkheid Gods". Verwachting/hoop is daar nauw verbonden met heerlijkheid van God. Zijn heerlijkheid is ons deel! Dat is een zekere verwachting, wij roemen er zelfs in. Wat een liefde van God voor hen die eens vijanden waren! Zou die liefde niet oproepen tot dankbaarheid en verheerlijking van God?!

vrijdag 13 mei **Romeinen 4:18**

'Hij (Abraham) geloofde tegen hoop in op hoop, dat hij vader van veel natiën zou worden, in overeenstemming met het uitgesprokene: "Zo zal uw zaad zijn.' [proeve NCV]

God had aan Abram beloften gedaan omtrent zijn nageslacht, hij zou een zoon krijgen. Maar zelfs toen Abram negenennegentig jaar was, was er geen zoon geboren uit zijn vrouw

Sarai. Toch verzwakte Abrams geloof niet, maar geloofde hij, dat God bij machte was te doen wat Hij beloofd had (zie vers 19, 21). Abram zag heel lang geen vervulling van Gods beloften, maar toch bleef hij deze verwachten. Toen, als honderdjarige, werd Abraham alsnog de vader van Izaäk.^{Gen.21:5} En Christus wordt ook Abrahams 'zaad' genoemd.^{Gal.3:16} Daarnaast werd Abraham ook de vader van een menigte van natiën. Het is God Zelf, Die, geheel los van menselijk werken, Zijn beloften nakomt, hoelang het voor ons ook lijkt te duren. Aan de gemeente, het lichaam van Christus, zijn ook beloften gedaan, zoals de ontmoeting met de Heer in de lucht, waarna wij altijd samen met de Heer zullen zijn! Zouden wij niet, net als Abraham, uitzien naar het werkelijk worden van dit heerlijke moment?!

zaterdag 14 mei **2 Petrus 3:9**

'De Heer is niet traag met de belofte, zoals sommigen traagheid aanvoeren, maar Hij is geduldig vanwege jullie, [...]' ^[proeve NCV]

Petrus schrijft hier over de dag van de Heer, waarin het gelovig deel van Israël een belangrijk dienstbetoon zal krijgen, net als Petrus zelf. En beloften aan hen gedaan moeten nog (zullen) in vervulling gaan. Maar Petrus geeft aan, dat de Heer anders met tijd omgaat: één dag is zoals duizend jaar en duizend jaar zoals één dag. De Heer nu is niet traag met het waar maken van de belofte (van Zijn zichtbare komst op aarde; zie ook vers 4), maar Hij heeft juist geduld, omdat de dag van de Heer zal beginnen met gericht! De Heer werkt in alle rust Zijn plan (der eonen) uit en is niet traag. Hij is geduldig! En wij verwachten Hem in de lucht, net als Israël Hem verwacht hier op aarde.

zondag 15 mei **Kolossenzen 3:2,3**

'2 Weest bedacht op wat boven is, niet op wat op de aarde is; 3 want jullie zijn gestorven en jullie leven is verborgen met de Christus in God.' ^[NCV]

De afgelopen week kon u lezen over hoop/verwachting, die niet gezien wordt. Er werd bij stilgestaan, dat God ál Zijn beloften vervult, op Zijn tijd. Als wij dat nu diep beseffen en Hem steeds meer erkennen in het feit, dat Hij het beste weet 'wat moet zijn', dan zijn wij steeds minder bedacht op wat hier op aarde is. Hoe belangrijk het ook is om het leven te leven dat Hij geeft, toch is ons echte léven bij Hem, verborgen met Christus in God. Onze oude mens, het lichaam van de zonde, het vlees met zijn hartstochten en begeerten, is met Christus gekruisigd. Hij zegent ons met allerlei geestelijke zegen te midden van de hemelingen in Christus. In vergelijking met dat, hebben wij zo weinig te verwachten van wat op aarde is. Dan heffen wij ons hoofd op naar Hem en zijn bedacht op onze bestemming, opdat wij zijn tot lofprijs van Zijn heerlijkheid! ^{Efeziërs 1:12}

maandag 16 mei **Romeinen 5:3-5**

'En niet alleen (hierin), maar wij roemen ook in de verdrukkingen, daar wij weten, dat de verdrukking volharding uitwerkt, 4 en de volharding beproefdheid, en de beproefdheid hoop; 5 en de hoop maakt niet beschaamd, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de heilige Geest, die ons gegeven is,...

Volharding en volharden

In de komende week ligt het accent op het thema volharding en volharden, zoals dat op een aantal plaatsen voorkomt in de brieven van Paulus. Diverse omstandigheden worden in verband gebracht met dit thema, zoals verdrukking, geloof, verwachting en vertroosting bijvoorbeeld. We komen het tegen in combinatie met ons jaarthema.^{Rom.5:3-5} 'Wij mogen roemen in de hoop op heerlijkheid van God'. Maar ook roemen we in verdrukkingen, omdat wij weten dat dit zowel **volharding** uitwerkt als beproefdheid én verwachting. Gods liefde, waarvan niets of niemand ons kan scheiden,^{Rom.8:38-39} komt tot uitdrukking in Christus Jezus onze Heer. 'Hoe zal Hij, die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft maar voor ons allen overgegeven heeft ons met Hem ook niet alle dingen (in genade) schenken?'^{Rom.8:32} 'Gods liefde vergaat nimmer meer'^{1Cor.13:8} Dat is nog eens volharding, volharding in overeenstemming met de Schriften! Volharding in overeenstemming met de God van de volharding en vertroosting.^{Rom.15:5}

dinsdag 17 mei **1 Thessalonicenzen 1:3**

*'Wij danken God altijd om u allen, wanneer wij u gedenken bij onze gebeden, onophoudelijk gedachtig aan het werk van jullie geloof, de inspanning van jullie liefde en de **volharding** van jullie hoop op onze Heer Jezus Christus, voor het oog van onze God en Vader.*

Wanneer we verder zouden lezen, zien we de omstandigheden van deze gelovigen. Onder zware verdrukking hebben zij het woord met blijdschap van heilige geest aangenomen. En verder lezend komt de inhoud van hun *hoop op onze Heer Jezus Christus* aan het licht: *'en uit de hemelen zijn Zoon te verwachten, die Hij uit de doden opgewekt heeft, Jezus, die ons verlost van de komende toorn'*. Zo zien wij weer de beide woorden 'hoop en volharding' genoemd worden, die hen blijkbaar, door heilige geest, tegen de moeilijkheden van de zware verdrukking bestand maakten.^{1Cor. 10:13} De toekomstverwachting van heerlijkheid, draagt hieraan op geweldige wijze bij.

woensdag 18 mei **Romeinen 12:12**

*'Weest blijde in de hoop, geduldig in de verdrukking, **volhardend** in het gebed, bijdragend in de noden der heiligen, legt u toe op de gastvrijheid.'*

Ons dienen van de Heer laat de woorden van vers 12 als vrucht tevoorschijn komen. Onze gemoedstoestand van blijheid in verwachting en geduld in verdrukking zijn geen gebruikelijke menselijke eigenschappen. Het is de werking van Gods geest, de heilige van de belofte waarmee wij ook verzegeld zijn, die dit in gelovigen bewerkt.^{Ef.1:13-14; Ef. 4:30} Zo is het ook heilige geest die in ons werkt en de vruchten uit vers 12 van Rom. 12 tevoorschijn brengt. Blijdschap in de hoop, geduld in de verdrukking, volhardend in gebed, bijdragend in de noden van de heiligen en aandacht voor gastvrijheid. Soms zeg ik weleens: 'als het makkelijk zou zijn, kon iedereen het'. Maar wanneer het moeilijk wordt, dan haken de meesten af. Het is God, die in ons zowel het willen als het werken bewerkt, tot Zijn welbehagen.^{Fil 2:13}

donderdag 19 mei Romeinen 8:25

*'Indien wij echter hopen op hetgeen wij niet zien, verwachten wij het met **volharding**'*

In de brieven van de apostel Paulus komt de tegenstelling tussen zichtbaar en niet zichtbaar een aantal keren naar voren. *'De lichte last van de verdrukking bewerkt voor ons een alles verre te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid, daar wij niet zien op het zichtbare, maar op het onzichtbare; want het zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig.'*^{2Cor.4:18} *'Indien wij echter hopen op hetgeen wij niet zien, verwachten wij het met volharding.'*^{Rom.8:25} Het onzichtbare, hetgeen wij niet zien, is kostbaar, zo blijkt wel uit deze woorden. Iets wat kostbaar is, is ook de moeite waard om te verwachten. Volhardend te verwachten zelfs. De dood kan het niet van ons afpakken, want het is eeuwig. Net zoals niets ons kan scheiden van de liefde van God, die is in Christus Jezus, onze Heer, is ook het 'onzichtbare' iets waarvan niets ons kan scheiden. Het geloof is óók gericht op wat niet zichtbaar is, maar het overtuigt ons dat het écht is. Daarom is ook het geloof de bron van onze verwachting én **volharding**!

vrijdag 20 mei **Romeinen 15:4-5**

'...opdat wij in de weg van de volharding en van de vertroosting van de Schriften de hoop zouden vasthouden. De God nu van de volharding en van de vertroosting geve u eensgezind van hetzelfde gevoelen te zijn.'

In het thema over zwakken en sterken in het geloof concludeert de apostel, dat wij elkaar niet zouden oordelen.^{Rom. 14:10} Ieder zal voor zichzelf rekenschap aan God geven. Laten wij dan niet steeds maar door blijven gaan om elkaar te oordelen! (vgl. Rom.14:13) Laten wij elkaar behagen, de ander ten goede, tot opbouwning.^{Rom.15:2} De Schriften leren ons dat wij door de **volharding** en door de vertroosting de hoop zouden vasthouden. Door elkaar te oordelen, verliezen we de vertroosting en raakt onze heerlijke verwachten uit beeld. Door elkaar te oordelen, verliezen we bovendien onze eensgezindheid en wederzijdse genegenheid. Laten we dan niet volharden in het oordelen van elkaar, maar in het vertroosten van elkaar.

zaterdag 21 mei **2 Timotheüs 2:10-12**

*'Om deze reden wil ik alles verdragen (**volhard ik in alles** ^[NCV]), om de uitverkorenen, opdat ook zij het heil in Christus Jezus verkrijgen met eeuwige heerlijkheid. Het woord is betrouwbaar: immers, indien wij met Hem gestorven zijn, zullen wij ook met Hem leven; indien wij **volharden** zullen wij ook als koningen met Hem heersen..'*

In dit gedeelte komt zowel het lijden door kwaad als het met Hem heersen aan de orde. Beide facetten hebben ook te maken met volharden. Volharden onder kwade omstandigheden ter wille van de gelovigen (de uitverkorenen) wordt gevolgd door met Hem heersen als wij volharden. Volhardend in dienst staan voor de uitgekozenen wordt gevolgd door een bijzondere beloning. Het gaat niet om de hoeveelheid, maar om de kwaliteit van het dienstwerk. ^{1Cor. 3:12-13} Het is niet alleen eventjes 'vlammen', maar ook volharden. Wij zullen allen met Hem *leven*. Wat een geweldige belofte. Met Hem *heersen* staat bovendien in verband met volharden.

zondag 22 mei **Kolossenzen 1:11**

*'...met alle kracht krachtig gemaakt in overeenstemming met de macht van Zijn heerlijkheid, **tot alle volharding en geduld, met vreugde**,...'* ^[NCV]

In dit laatste stukje van deze week wordt volharding gecombineerd met geduld en vreugde, die deel uitmaken van de vrucht van de geest. ^{Gal. 5:22} Vers 11 maakt deel uit van het gebed voor de gelovigen, waarmee de apostel in vers negen is begonnen. Hij bidt voor wijsheid en geestelijk inzicht wat nodig is om waardig te wandelen tot heel Gods welbehagen. [vgl. Fil. 2:13] Om te volharden is kracht nodig, Gods kracht waarmee wij krachtig gemaakt worden. Volharden mag niet verward worden met 'doordrammen' in eigen wijsheid; het gaat immers gepaard met geduld. Misschien is het veel moeilijker om geduldig te zijn en om te verstaan wat Gods weg is met ons en met anderen dan impulsief oplossingen aan te dragen. Een luisterend oor werkt vaak beter dan drammen, dat wrevel opwekt en onmin, onenigheid en verdeeldheid. Volharding met geduld geeft vreugde en dankbaarheid. 'Onze apostel' houdt niet op om voor ons te bidden dat wij vervuld worden met de erkenning van Zijn wil. Daarin ligt de kracht om waardig te wandelen, tot geheel Zijn welbehagen.

maandag 23 mei **Handelingen 1:1-2**

'Mijn eerste boek heb ik gemaakt, Theophilus, over alles wat Jezus begonnen is te doen en te leren, tot de dag dat Hij werd opgenomen, nadat Hij aan de apostelen, die Hij had uitgekozen, door de heilige geest zijn bevelen had gegeven;'

De naam van de 'geadresseerde' van het boek Handelingen is Theophilus, aan wie Lucas al eerder zijn evangelie had geschreven. Zijn naam betekent 'Plaatser-bemind'. Wie hij is, wordt niet bekend gemaakt, maar hij lijkt wel een man te zijn geweest, die hooggeplaatst was. In het evangelie van Lucas wordt hij aangesproken met 'krachtigste Theophilus'. Gezien de aanhef in vers één, is het boek Handelingen het vervolg op wat Jezus *begon* te doen en te onderwijzen. Het is de voortzetting van de verkondiging van het koninkrijk, door heilige geest via de apostelen, die onze Heer had aangewezen.

dinsdag 24 mei **Handelingen 1:3**

'...aan wie Hij ook Zichzelf levend gepresenteerd heeft nadat Hij geleden heeft, met veel bewijzen, gedurende veertig dagen, zichtbaar voor hen, en dingen zeggend aangaande het koninkrijk van God.' ^[proeve NCV]

Na Zijn lijden heeft Jezus zich **levend** getoond aan Zijn apostelen, **met veel bewijzen**. Hij besprak met hen de dingen die het koninkrijk van God aangingen. In hoofdstuk 21 van het evangelie van Johannes, kunnen wij over een aantal gebeurtenissen en gespreken lezen die in de veertig dagen na zijn opstanding hebben plaatsgevonden.

woensdag 25 mei **1 Corinthiërs 15:1-8**

'Ik maak u bekend, broeders, het evangelie, dat ik u verkondigd heb, dat gij ook ontvangen hebt, waarin gij ook staat, 2 waardoor gij ook behouden wordt, indien gij het zó vasthoudt, als ik het u verkondigd heb, tenzij gij tevergeefs tot geloof zoudt gekomen zijn. 3 Want vóór alle dingen heb ik u overgegeven, hetgeen ik zelf ontvangen heb: Christus is gestorven voor onze zonden, naar de Schriften, 4 en Hij is begraven en ten derden dage opgewekt, naar de Schriften, 5 en Hij is verschenen aan Kefas, daarna aan de twaalfen. 6 Vervolgens is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders tegelijk, van wie het

merendeel thans nog in leven is, doch sommigen zijn ontslapen. 7Vervolgens is Hij verschenen aan Jakobus, daarna aan al de apostelen; 8 maar het allerlaatst is Hij ook aan mij verschenen, als aan een ontijdig geborene.'

Lucas schrijft in Handelingen 1:3 dat er veel bewijzen zijn dat Jezus zich na Zijn lijden heeft getoond. Ook de apostel Paulus schrijft over deze bewijzen. In het bovengenoemde tekstgedeelte lezen wij: *'Christus is gestorven voor onze zonden naar de Schriften en Hij is begraven en ten derden dage opgewekt, naar de Schriften en Hij is verschenen aan:...Kefas;...aan de twaalven;...aan meer dan vijfhonderd broeders tegelijk;...aan Jacobus;...aan al de apostelen;... maar allerlaatst is Hij ook aan mij verschenen, als aan een ontijdig geborene'*. Zichtbare bewijzen versterken vaak het geloof van gelovigen. Maar zouden de zichtbare bewijzen niet eerder óngelovigen moeten overtuigen? Geloof is een geschenk van God en een overtuiging van dingen die wij **niet** kunnen zien. (vgl. Hebr. 11:1)

donderdag 26 mei **Johannes 20:17**

'Jezus zeide tot haar, houd Mij niet vast, (CV: 'raak Mij niet aan') want ik ben nog niet opgevaren naar de Vader'...

Vandaag gedenken wij de hemelvaart van Jezus, *de dag dat Hij werd opgenomen*. Deze bijzondere gebeurtenis staat beschreven in Hand.1:9 en Luc.24:50. De bovenstaande tekst uit Joh. 20:17 impliceert bovendien nog een bijzondere gebeurtenis, die wijst op een eerdere hemelvaart van Jezus. Deze 'eerste hemelvaart' vond plaats bijna direct na Zijn opwekking vanuit de doden. Toen Maria Jezus ontmoette na zijn opstanding zei Hij: 'raak Mij niet aan', **want ik ben nog niet opgevaren naar de Vader'**. Enige tijd later zei Hij tegen de apostel Thomas om zijn hand in Zijn zijde te plaatsen.^{Joh.20:27} Toen mocht Hij wél aangeraakt worden. Deze 'eerste hemelvaart' is bijna helemaal vergeten of veronachtzaamd, maar wijst op Zijn opstijging naar de Vader, waar Hij met hemelse eer gekroond moest worden als de Hoogste van allen die van de hemelen zijn.^{Ef.4:10}

Vrijdag 27 mei **Handelingen 1:6**

'Zij dan, die daar bijeengekomen waren, vroegen Hem en zeiden: Here, herstelt Gij in deze tijd het koningschap voor Israël? Hij zeide tot hen: Het is niet uw zaak, de tijden of gelegenheden te weten, waarover de Vader de beschikking aan Zich gehouden heeft'.

Hierna volgt de laatste instructie aan de apostelen om Zijn getuigen te zijn in Jeruzalem en in heel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde, waarna Hij werd opgenomen. Het boek Handelingen beschrijft het verloop van deze opdracht en sluit uiteindelijk af met de herhaling van de profetie door Jesaja,^{Jes.6:9} dat het volk geen gehoor zal geven aan het getuigenis van de apostelen die bij de hemelvaart op de Olijfberg aanwezig geweest waren.

zaterdag 28 mei **Handelingen 1:11**

'Galileese mannen, wat staat gij daar en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkomen, als gij Hem ten hemel hebt zien varen'.

Ondanks dat het boek Handelingen afsluit met de afwijzing van het koninkrijk door het volk, via de voormannen van de Joden,^{Hand. 28:17} ligt er een belofte besloten in de uitspraak van de mannen in witte klederen, die bij de apostelen stonden tijdens de hemelvaart. Zij zeiden: **'Deze Jezus, Die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkomen,...'** Hij, in eigen Persoon, zal wederkomen! Vanwege deze hoopvolle uitspraak heeft de afsluiting van het boek Handelingen een 'open einde'; er is een vervolg. Er gaat nog een heleboel gebeuren voordat de belofte van de beide mannen in witte klederen zal uitkomen.

zondag 29 mei **Romeinen 11:25**

Want, broeders, opdat gij niet eigenwijs zoudt zijn, wil ik u niet onkundig laten van dit geheimenis: een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen binnegaat, en aldus zal gans Israël behouden worden...'

Jezus gaf geen 'datum' over het herstel van het koningschap van Israël. Ook de mannen in de witte klederen niet. Maar de beloften over het herstel van dit koningschap zijn talrijk.

De profeten en de psalmen staan er vol van. De apostel Paulus, die 'de redding van God' naar de natiën mocht brengen (Hand. 28:28) schrijft over zijn verwanten naar het vlees, die Israëlieten zijn (Rom. 9:3) de bovenstaande profetie en belofte. Israël zal gered worden! Hun koninkrijk zal komen! Het 'open einde' van het boek Handeling zal een heerlijke voltooiing krijgen. Wanneer *'alle knie zich zal buigen van hemelingen en van hen op aarde en van hen die onder de aarde zijn en alle tong van harte belijdt: Heer is Jezus Christus, tot verheerlijking van God. De Vader'*. Fil.2:10 [NCV]

maandag 30 mei **Romeinen 8:15-17**

'15 U hebt de Geest niet ontvangen om opnieuw als slaven in angst te leven, u hebt de Geest ontvangen om Gods kinderen te worden – door Hem roepen wij God aan met 'Abba, Vader'. 16 De Geest zelf verzekert onze geest dat wij Gods kinderen zijn. 17 En als we zijn kinderen zijn, zijn we ook zijn erfgenamen: erfgenamen van God, samen met Christus. Want wij delen in zijn lijden om ook met Hem te kunnen delen in Gods luister.' [NBV21]

We gaan deze week richting het Pinksterfeest dat komende zondag zal zijn. Een feest waarbij de meeste Christenen herdenken dat de heilige geest uitgestort is over de gelovigen toen. Wat doet de heilige geest eigenlijk allemaal in ons? Er worden veel dingen beschreven die de geest in ons doet: het brengt ons in contact met God, verandert ons denken en geeft ons kracht anders in het leven te staan. Maar vandaag kijken hebben we gelezen dat het ons ook doet beseffen dat God onze Vader is, en wij zijn kinderen zijn. Denk daar vandaag eens over na, wat betekent het voor jou dat God je Vader is?

dinsdag 31 mei **Handelingen 2:1-4**

'1 Toen de dag van het Pinksterfeest aanbrak waren ze allen bij elkaar. 2 Plotseling klonk er uit de hemel een geluid als van een hevige windvlaag, dat het huis waar ze zich bevonden geheel vulde. 3 Er verschenen aan hen een soort vlammen, die zich als vuurtongen verspreidden en zich op ieder van hen neerzetten, 4 en allen werden vervuld van de heilige Geest en begonnen op luide toon te spreken in vreemde talen, zoals hun door de Geest werd ingegeven.' [NBV21]

We gaan komende dagen langs het Pinksterverhaal. Centraal in dat verhaal staat de uitstorting van de heilige geest, maar waarom was dat zo bijzonder? Daarvoor deed de heilige geest nog niet veel in gelovigen. Af en toe kwam de geest op iemand als diegene wat belangrijks moest doen. Jezus had de discipelen eerder al vervuld met de geest, Joh.20:22 maar nu ze voor Hem aan de slag gingen, kwam de geest ook op hen om ze extra kracht te geven op weg te gaan en te getuigen van Hem. En meteen zie je ook dat ze beginnen met getuigen en spreken in allerlei talen, de talen van al de Joden die daar in Jeruzalem verzameld waren. Hoe bijzonder is het dat de heilige geest in ons allemaal woont, en ons dagelijks vernieuwt en kracht geeft in Zijn dienst te staan!